

Dintr-o dată - teiului lui Eminescu

Lorena Craia

Oare
Este soare
Peste floare
De cicoare?
Oare doare
Când mai moare?

Și din boare
De răcoare,
Și rumoare,
Și splendoare,
Și candoare,

Iese-un flutur
Și mi-l scutur
Peste-un țurțur
Din pridvorul casei mele,
Părăsit de rândunele.

Oare-n aur
De balaur
Șade-un faur
Cât un graur,
Pe tezaur?

Oare vine,
Cu mâini pline,
Pentru mâine
Și poimâine,
O mireasmă,
O fantasmă,
O idee,
O femeie,
O atee -
Alizee,

Pentru iarnă,
Să mă cearnă
Printr-o sită
Găurită,

Ce îmi scurge
Ochi ce plânge?

Și din sânge,
Se restrânge,
Se răsfrânge,
Apoi unge
Și înfrânge

Toți copiii,
Morții, viii,
Poate fiii
Coliliii,

Care-mi cer
Bani de fier,
Pentru fluier –
Cânt de șuier,
Din păcate
Fermecate,
Termenate,
Îngropate,
Stând pe spate,
Așteptând
Un mormânt
De pământ?

Poate cânt,
Poate-i vânt,

Poate-n mine toate sunt!

29 august 2016, Constanța